

hvorved Arbejderne skal hjælpe Lederne af Industrien med at lede deres Fabrikker bedre end hidtil, og hvor de for at kunne gøre dette først selv maa sætte sig paa Skolebænken og faa den mest elementære Viden, som de skulde bruge til den Belæring. Jeg tror, en saadan Selvmodsigelse taler bedst for sig selv. Det hele er Teori, en Frase, det hele er ingenting værd overført i Praksis, undtagen naar disse Bedriftsraad har deres Opgaver væsentlig paa de rene Arbejdsforholds Omraade. Det omtalte jeg ogsaa i Gaar, og jeg indrømmer stadig væk fuldt ud, at her har Bedriftsraadene haft deres Opgave, og her har de haft Resultater at opvise, men det indskrænker sig altsaa til de rene Arbejdsomraader, og de herhenhørende Spørgsmaal er jo hos os løst ad ganske andre Veje og efter min Mening ganske anderledes godt og effektivt og harmonisk, end det kan gøres gennem Bedriftsraad.

Den højtærede Minister omtalte i denne Forbindelse nogle andre Erfaringer; han nævnte en Artikel, som havde staaet i Tidsskriftet „Social Forsorg“, af cand. polit. Sveistrup. Jeg vil blot sige, at Hr. Sveistrups Beretning viser jo ogsaa, at det er paa det rene Arbejdsomraade, Bedriftsraadene særlig har sat ind og har kunnet notere Resultater. En af hans Vendinger lød saaledes, at Ledelsen foretrak i mange Tilfælde Bedriftsraadene, fordi man der ønskede at have en ansvarlig Arbejderrepræsentation at forhandle med. Men jeg maa sige, at en saadan ansvarlig Arbejderrepræsentation har man i dette Land paa fuldt saa god Maade i hele det System, som repræsenteres af de store Organisationer. Og overfor Hr. Sveistrup vil jeg blot sige, at den meget ansete tyske Fagforeningsleder Nørpel, som har skrevet den Artikel, jeg i Gaar citerede og paaberaabte mig, er vel nok saa stor en Autoritet, og jeg tillægger selvsagt hans Bedømmelse af Systemerne i Tyskland, som han kender ud og ind, større Betydning end den Bedømmelse, Hr. Sveistrup har afgivet paa Grundlag af det, han har kunnet se i Tyskland.

Idet Ministeren derefter gik videre til England, hvorved han i øvrigt sagde, at jeg ikke havde omtalt de engelske Forhold, hvad jeg dog havde gjort, idet jeg bl. a. havde nævnt, at Whitley-Raadene slet ikke var indført i de store Eksportindustrier, omtalte Ministeren nogle norske Udtalelser angaaende Forholdene i England, som i Virkeligheden viste akkurat det samme, som jeg havde sagt, at hvor der skulde være kommet noget godt, noget positivt, noget paa-viselig reelt som Følge af Bedriftsraadene,

var det paa rene Arbejdsomraader og ikke noget som helst andet. Den norske Udtalelse lød nemlig saaledes, at man maatte anerkende disse Whitley-Raad, thi de havde vist sig at være en god Erstatning for den ikke længere eksisterende direkte Forbindelse mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, saaledes lød Ministerens egne Ord.

Jeg vil spørge: Hvorfor skal man da overføre sligt paa danske Forhold? Er den direkte Forbindelse mellem Arbejdere og Arbejdsgivere her afbrudt? Ja, maaske i dette Øjeblik, vi ved jo alle, at vi staar lige overfor en beklagelig stor Kamp, men denne Kamp er for Resten selv et Led i det Organisationssystem, som jeg ogsaa gør mig til Talsmand for, fordi jeg ikke kan finde noget bedre. Den direkte Forbindelse, den daglige, normale Forbindelse mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er saa stærkt underbygget her i Landet, at en saadan Sammenstillen med England kun taler i Favør af, hvad jeg har sagt, og de Anskuelser, jeg har gjort gældende overfor Lovforslaget, som jeg mener har en saa fremmed Karakter, at det absolut ingen Værdi har for danske Forhold, men tværtimod, som sagt, vil kunne blive til umaadelig Skade, bringe stor Forvirring, naar man tvangsvis overfører det til den danske Jordbund.

Saa har den højtærede Minister — jeg skal ikke detaillere komme ind paa alt, hvad Ministeren fremsatte i Forbindelse med mine Udtalelser — gjort nogle Bemærkninger om, hvad der egentlig var Meningen med Bedriftsraadene. Det, Bedriftsraadsforslaget tilsigtede, var at skabe den parlamentariske Fabrik. Jeg er glad over, at dette Udtryk endelig er kommet frem under denne Diskussion, og ogsaa over, at det er den højtærede Minister selv, der har fremsat denne Udtalelse, der altsaa viser, at det, der tilstræbes, er at indføre Parlamentarismen i Erhvervslivet. Jeg vil dog gerne forelægge for dette høje Ting som en særlig kompetent Forsamling det Spørgsmaal, om egentlig det parlamentariske System har saa store Laurbær at se hen til, om det har saa stærk en Basis, saa stærk en Position rundt omkring i Offentligheden, at vi skal være bestræbte paa at overføre det ogsaa paa det Samfundsomraade, der sikkert er det mest sensible af alle, nemlig det økonomiske, altsaa indføre Parlamentarismen i Erhvervslivet. Jeg tror med al Ærbødighed for den Rigsdag, som jeg har den Ære at tilhøre, ikke, at Parlamentarismens Aktier i dette Øjeblik staar saaledes, at vi for at bruge et Udtryk, der har været fremme adskillige Gange under denne Debat, be-